

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljati pisma.

Ne frankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Bekopisi

dopisov se ne vračajo.

GORICA

TELEFON št. 201.

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2.50.

Upravništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od četerostolpne peti vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

St. 88.

V Gorici, v soboto dne 4. novembra 1911.

Leto XIII

„Soča“ o okrajnem glavarju Rebku.

Ko je bil letos dosedanji okrajni glavar v Sežani, g. namestniški svetnik Rebek, imenovan okrajnim glavarjem v Gorici, je »Soča« hvalila njegovo pravičnost in objektivnost in je poudarjala, da je novi okrajni glavar Slovenec in goriški rojak, kojega dosedanje poslovanje jamči za to, da bo v Gorici kos svojci sicer nelahki nalogi.

Zdaj pa pogledimo, kaj je pisala o g. Rebku ista Gabrščekova »Soča« leta 1906.

Po otvoritvi bohinske železnice je objavila 25. julija 1906 ta-le članek:

Dva slovenska politična uradnika proti slovenski trobojnici.

Mislili smo, da se ob otvoritvi nove železnice ne zgodi nič takega, kar bi vzbudilo srd in nevoljo našega ljudstva. Nadejali smo se, da se steče vse lepo gladko. Ali dočim je bilo mirno in dostojno vse v političnih okrajih tolminskem in goriškem, so se godile v sežanskem političnem okraju reči, ki so ranile Slovence v dno duše ter vzbudile odpor, kateri mora priti še do polnega duška. — — — Ljudstvo se je obnašalo jako lepo in je dobilo v tem pogledu najboljše spričevalo, v nasprotje z ljudstvom pa sta se postavila slovenska politična uradnika v Sežani, okrajni glavar Rebek in koncipist Treo....

V političnih okrajih goriškem in tolminskem, kjer so vsi politični uradniki Neslovenci, se ni postopalo proti slovenski trobojnici s kako animoznostjo, ki bi bila žaljiva za slovenski narod. V političnem okraju sežanskem pa, kjer vlada slovenski okrajni glavar, je pričela proti slovenski trobojnici brez taktna, drzna in skrajno žaljiva gonja, ki smrdi že od daleč po štreberstvu. Glavar in koncipist sta načelbuna pri razobešanju zastav toliko nesmisla, da se moramo le čuditi, kako se drzne političen uradnik na ta način imeti ljudi za norca. In zgodilo se je za nas Slovence pomenljivo dejstvo, da sta edina slovenska politična uradnika v deželi zakrivila proti slovenski trobojnici zločin, katerega jima narod ne odpusti....

Mi smo v položaju, da povemo glasno, da ta dva človeka nista imela

za tako žaljivo ravnanje nikakega povelja od zgoraj. Ta dva človeka se ne moreta izgovarjati, da sta kot podložna morala izvrševati voljo višjih, marveč ravnala sta popolnoma po svoji volji, najbrže v prepričanju, da si zaslužita križce in časti. Kdorkoli ima le iskrico slovenskega čutstva v sebi, ne bi mogel nikdar zagrešiti nad svojim narodom tako ostudnega greha — ergo jih je podilo v to strastno gonjo proti slovenski trobojnici le tisto štreberstvo, za katero take vrste Slovenci prodajajo svojo slovensko dušo in slovensko poštenje...

Do sežanskega glavarstva je bilo vse impozantno slovensko skozi in skozi! Gledali so to, videli in še posebej omenjali v oficijoznih poročilih in prestolonaslednik v zahvali, katero priobčujemo na drugem mestu. Samo sežanski okraj je delal po krivdi dveh slovenskih štreberjev sramotno izjemo.

Zopet moramo končno konstatovati žalostno dejstvo, da nam take vrste Slovenci več škodujejo na naši zemlji nego katerikoli tujec, in ob tej priliki še britkejšo dejstvo, da vidi ljudstvo na takih mestih rajše tujce nego take slovenske štreberje, zasramovalce slovenskega imena.

Kdor primerja te »Sočine« napade na okrajnega glavarja Rebka s sedanjim hvalisanjem istega g. Rebka, razvidi, da je »Soča« škandalozno nedosleden in lažniv list, ki piše, kakor mu kaže. — Zato se pameten človek ne zmeni ne za hvalo, ne za grajo takega lista.

»Soča« zdaj hvali novega goriškega okrajnega glavarja, ker se mu hoče priljubiti. In da bi to tembolj dosegla, napada tudi Slov. ljudsko stranko, češ, da so slovenski klerikalci v zvezi z italijanskimi liberalci delali proti imenovanju g. Rebka. V »Gorici« smo pozvali »Sočo«, naj pove, kdo so bili tisti slov. klerikalci, ki so to delali, kje in kako so to delali. »Soča« se našemu pozivu ni odzvala, marveč je v svoji brezmejni predrznosti le splošno zatrdila, da je vse resnica, kar je pisala.

In zadnja četrtekova »Soča« pravi zopet, da je nastopila S. L. S. izdajalsko proti novemu okrajnemu glavarju v Gorici!

Ostuden list!

»Laži vstrajno, potem ti bodo verjeli«, je geslo »Soče«.

Ker vlada okoli »Soče« občutna suša, hočemo ji dati mal zaslužek.

Razpisujemo torej nagrado 100 K za urednike »Soče«, ako »Soča« imenuje tega klerikalnega »kaporjona« in mu dokaže, da je kakorsibodi spletkaril zoper imenovanje g. Rebka.

Saj »kšeft« razumete! Na dan torej z imenom.

Italijansko-turška vojna.

Cel mesec traja že vojna, ki vzbuja splošno zanimanje cele Evrope. V kratkem času se je Italijanom res posrečilo zasesti tripoliško obal s tem, da so si osvojili razna obmorska mesta, med njimi tudi glavno mesto Tripolis. Veliko navdušenje in zmagoslavje je zavladalo po Italiji vsled teh uspehov, ki jih je italijanska mornarica dosegla brez nobene človeške žrtve, kakor je bilo posneti iz vojnih poročil v italijanskih listih.

Toda po zavzetju teh mest nimajo Italijani beležiti nobenega drugega vspeha. Bombardiranje neutrenjih mest se ne more šteti kot kako posebno junastvo v vojski; kajti prave vojne operacije so se še-le potem začele. Že koj začetka smo mi trdili, da bodo imeli Italijani v Tripolisu trdo kost za glodati in naše prerokovanje se je nepričakovano hitro uresničilo.

Italijanska poročila z bojnega polja so sicer bila dosedaj jako ugodna za Italijane, ali vsa druga z bojnega polja prihajajoča poročila kažejo na to, da se Italijanom ne le trda godi, marveč, da so bili dosedaj vedno le tepeni. Pa tudi iz italijanskih poročil se da sklepati, da se Italijanom ne godi, kot bi želeli.

Pa vzemimo tudi, da bi se Italijanom v resnici posrečilo potlačiti Turke proti jugu, tudi v tem slučaju bi bili v položaju, katerega bi vsaka armada v vojski smatrala za skrajno neugodnega.

Prvi pogoj za bojne vspehe je, da se bijejo bitke v sovražnem ozemlju. To bi se tedaj tu tudi doigravalo. Ali drugi in nič manj važni pogoj je, da živi prodirajoča armada od dežele, v kateri se nahaja, to je, da nudi dežela, v kateri

se kaka armada nahaja, armadi vse one potrebščine, ki so potrebne za vzdrževanje ljudi, živali in materiala. Kajti drugače je primorana dotična armada dobivati vse te potrebščine iz lastne domovine, seveda kolikor mogoče v svežem stanju (meso, moko ali kruh, zelenjave itd.); če pa nedostaje teh stvari v svežem stanju, ali pa nastanejo ovire pri prevažanju, ali pa celo domača dežela ni toliko producirala, kot bi potrebovala armada (kakor letos zaradi slabe letine), potem mora armada seči po rezervnih zalogah in začetek konca je tu; kajti lakota je nevaren pojav v vojski.

In ravno v Tripolisu so Italijani vsled svojih pozicij na jako slabem stališču glede vsakdanjih potrebščin. Od onega ozemlja, v katerem se sedaj nahajajo, nikakor ne morejo živeti. Zaloge živeža, ki so se nahajale v raznih sedaj od Italijanov zasedenih mestih, so Turki in Arabci najbrže vzeli s seboj in Italijani so navezani na pošiljatve iz domovine. — Sedaj se pač lahko preživijo na ta način. Ali kaj bi nastalo, ako bi bili prodrli v notranjost Tripolitanijske? Od produktov te dežele bi italijanska armada ne mogla živeti, ergo bi morala biti navezana na nadoknado potrebščin iz domovine. Ali za izvršitev teh operacij bi morala biti tu prometna sredstva, ceste, železnice itd. Železnice v Tripolitanijski sploh ni in ceste so redke; poleg tega pa je prevoz materiala na vozovih na velike daljave jako primitivna stvar in težko, da bi doseglo tako prevažanje svoj namen. Za zgradbo železnice pa je treba potrebnega materiala; ki bi ga morali še-le prepeljati iz domovine. Za vse te naprave pa je treba mnogo človeških moči, čeravno se lahko napravijo le provizorične železnice. Te železnice pa bi morale biti zastražene. To bi zopet zahtevalo večje število vojaštva. Tako bi morala poslati Italija v slučaju, da bi se ji bilo v resnici posrečilo prodirati v Tripolitanijsko, mnogo svojih mladih moških moči v Tripolitanijsko in bi bila vsled tega v Evropi močno oslABLJENA. Čudno je, da Italija na vse to ni računala.

Seveda ji sedaj ni treba misliti na te okoliščine, ker se je cela stvar v Tripolisu drugače upodobila, kot si jo je Italija predstavljala.

Naprednjaški dvogovor.

Poslušal X.

Miha. Politično stojimo liberalci salamensko slabo. Ali veš ti, Drejcili, da nismo nikjer upoštevani, kakor le v oštariji in pri kaki krokeriji?

Drejcili. Kaj mi boš to pravil. Saj to sem čutil na lastni koži. Imam namreč študirane sina, ki pa ni mogel dobiti službe. Liberalci pa je kakor jaz in še hujši. Obrnil sem se do naših političnih »kapotov«, da bi pripomogli po njih uplivnosti mojemu sinu do kruha. In kaj so mi — te šeme — rekly? Eden me je pošiljal h Kajfežu, drugi k Herodežu, tretji k Ponciju, četrti k Pilatu. Konec vseh koncev je bil ta, da vsi skupaj so pripomogli mojemu sinu — eno figo! Konečno, ko sem videl, da s to našo bando ni nič, sem se potuhnil in trkal sem šel na vrata klerikalcev.

Miha. Beži, beži! Naši so dobri spraviti koga na boben, ne pa v službo? Kako hočeš, da bodo imeli kje kaj upliva, ko so skoraj vsi naši »kapoti«

sami »pufarji« in kandidati bobna! Ali se ne spominjaš onega velikega prijatelja Gabrščekovega, kako jo je »popuzal« preko meje z žulji ubogih solkanških mizarjev. In še zdaj ga ne morejo najti, čeravno ga išče državni pravnik, žandarji in cela vrsta ubogih mizarjev. Ta je tič kaj? In pravijo, da taki le tiči selivci so imeli glavno besedo v naši stranki! Potem ni nobeno čudo, če poje naši stranki povsod boben!

Drejcili. Dunča že ker govorimo o tem, ali se spominjaš, kako so se vozili pred leti naši napredni »kapoti« v avtomobilu okoli. Baronsko so sedeli v njem! Vse se je vozarilo z avtomobilom! »Karbon« je plačevala uboga »Trgovska«. Na koncu pa je šlo vse v »fuč«. Je šel avtomobil, je šel znani tič selivci, je šel znani hotel iz slovenskih rok, vse je šlo. To so pravi »fučarji« ti naši napredni »kapoti«.

Miha. Jaz ti povem pa še debelejšo storjo iz zgodovine naših naprednih voditeljev. Ko smo ustanovljali našo napredno stranko, menda leta 1900, je

rekel Gabršček na takratnem shodu: Vse bomo preustrojili, celo deželo reorganizirali, prepletli deželo z zadrugami, z društvami itd. — Kako so se pa te Gabrščekove besede uresničile, ti povem jaz. Na deželi so naši napredni organizirali vse dvomljive elemente in največje vaške barabe, ki kriče na vse grlo »Živio napredna« — seveda šele takrat, ko se greje njih želodec v vroči vinski atmosferi. — Da bi z zadrugami prepletdli deželo, tega se ne vidi, pač pa so z znano goriško zadrugo — o pletli na stotine ljudi. Kaj hočeš še več! Vaške barabe nahujskati proti »farjem« ni prav težko delo. S par dopjoni vina je vse to napravljeno. — Zapravljati denar in premoženja drugih tudi ni težko delo! To so švigali tisočaki. Lušno je bilo zobati iz naprednega korita, dokler je bilo polno! Ko pa je zmanjkalo, se je začelo cvilenje in moledovanje: stotisočaki manjkajo. Stotisočake so napredni koritarji požrli in potem — pobegnili. Enaki so komarju. Z rilcem se zadere v slovensko deželo, karita so

človeške krvi in odleti. Mi pa, ki vse to napredno zapravljanje vidimo, nimamo toliko korajžje, da bi te naše krvosese z bičem nagnali tja, kamor spadajo.

Drejcili. Prav govoriš! Vse je pri nas sebično! Ni ljubezni do naroda! Vsakdo se hoče pri narodu okoristiti. Saj se govori po mestu, da odborniki neke slovenske liberalne banke dobijo za vsako sejo mastno nagrado. Pri klerikalcih je drugače. Liberalno rodoljubje se kupi za denar. Če kaj nese, je narodnjak in naprednjak.

Miha. Ne vem, kako dolgo bo šlo tako naprej! Počiti mora, razleteti se morajo najprej ti naši »kapoti« in šele potem bo mogoče kaj resnega začeti. Dokler pa imamo »Sočo«, na to ni misliti.

Drejcili. Jaz pravim tudi tako. Če pa hočejo nekateri, »Sočo« ustavijo. A se bojijo to storiti, ker bi jih poprej še opljuvala in dela na sramotni oder.

Pride še.

Turki so se umaknili iz obmorskih mest, ker so bili iznenadeni. Bombardiranje z laških ladij je bilo le prazno kričanje na mesta brez vojakov, ki bi se ne bila nikdar mogla držati niti proti eni sami križarki. Arabci so se le navidezno podvrgli in tako uspravili Italijane. Sedaj pa so Turki in Arabci jedini — otrsli so se prvega strahu in zdi se da obvladajo oni situacijo, ne pa od prve zmage pijani Italijani.

Podrobna poročila se sicer ne dajo kontrolirati glede njih istinitosti, ali iz njih se da sklepati, da se Italijanom zelo slabo godi.

Italijansko junaštvo, ki tudi priča na kako slabih nogah stoji italijanska kultura, se je izkazalo te dni, ko so iz maščevanja, da so bili potlačeni za mestne zidove Tripolisa, tri dni uprizorili krvavo klanje nad starci, ženami in otroci. 4000 žrtev italijanske krvočnosti je našlo smrt po nedolžnem.

Torej Turki so potlačili Italijane proti mestu in pri tem zasedli tudi oazo pri Bu-Meliani, kjer se nahajajo vodnjaki za Tripolis. Italijansko vojaštvo je brez vode in kolera tudi dan za dnev v Tripolisu močnejše divja. Poleg tega Turki tudi skoro vsako noč nadlegujejo Italijane, vsled česar so skoro neprenehoma pod orožjem.

Nekateri listi so objavili celo vest, da je poveljnik ekspedicijskih čet v Tripolisu, general Caneva, padel Turkom v roke.

Iz Malte se poroča, da so vse italijanske vojne ladije zapustile Tripolis ter da so odplule, najbrže v Egejsko morje. No, če je to res, potem so v Tripolisu se nahajajoči italijanski vojaki prisiljeni bojevati se do zadnje kaplje krvi, ali pa se udati. Če se pa udajo, se lahko z vso pravico boje, da se bodo Turki in Arabci revanširali za njih klanje.

»Grazer Tagblatt« poroča, da je Italija nadomestila generala Canevo z generalom Furgoni.

Najnovejša poročila pravijo, da se ni ta teden v Tripolisu nič spremenilo. Le sem ter tja se vrši pri predstazah kaka mala praska. Italija pa nadaljuje pošiljati vojaštvo v Tripolis.

Gospodinjstva šola v Tomaju

Je edini zavod na Primorskem, ki je namenjen izobrazbi in pouku kmetijskega ženstva in ki deluje že tri leta v korist istega.

Slovenski posestniki na Primorskem so kmalu spoznali koristi, ki bi jim jih lahko donajala ta šola, zato so bili že tri tečaja dobro obiskani. Da je ta zavod za razvoj kmetijstva v naši deželici velike važnosti, pripoznala sta tudi vlada in deželni zbor, zato ga tudi gmotno podpirata.

Prve dni novembra t. l. se odprla na tej šoli četrti tečaj, ki bo trajal 12 mesecev.

Gojenke morajo bivati v zavodu, ki je pod vodstvom šolskih sester. Pouk je slovenski ter poučuje se poleg verouka, vzgojeslovja, zdravjeslovja, o ravnanju z bolniki, spisa in računstva vse one predmete, ki se jih mora učiti dobra gospodinja. Zlasti se poučuje teoretično in praktično o kuhanju, šivanju, pranju, likanju, živinoreji, mlekarstvu, vrtnarstvu itd. Gojenke se istotako veščajo v ravnanju z bolniki in bolno živino.

Vsak zaveden slovenski posestnik, ki ima hčer, koja je dovršila 16. leto starosti, naj jo vpiše v ta zavod, kajti v teku enega leta se gojenka nauči toliko, kolikor potrebuje dobra gospodinja.

Natančna pojasnila dajejo šolske sestre v Tomaju, pošta Dutovlje.

Dopisi.

Kobiljeglava. — V ponedeljek pop. je umrl v Kobiljeglavi previden s sv. sakramenti za umirajočega M. M. P. in

namreč šele 33 let, zapustivši udovo s tremi nedoraslimi otroci. Pokojnik je bil skozi in skozi blaga duša, zaveden rodoljub in zvest pristaš naše stranke. Bil je jako spreten in umen kmetovalec in gospodar ter v pravi smislu besede napreden človek kar se tiče dobrega in koristnega. Pred par leti, ko je nastala v naši vaši huda vinska kriza, dogovoril se je s par drugimi posestniki, ki so zložili potreben kapital, da so otvorili v Pragi vinotoč, ki je imel namen razprodajati tam pristna vipavska in kraška vina. Sam pa se je podal v Prago, da je tam vodil omenjeni vinotoč in sicer s prav dobrim vspehom. In podjetje bi danes gotovo obrodilo obilen sad, da ni pokojnika napadla huda bolezen, namreč sušica, ter ga prisilila, da se je temu podjetju odpovedal ter se vrnil z družino nazaj domov, kjer mu je po dolgi in mučni bolezni pretrgala bolezen nit življenja na žalost vseh onih, ki so ga poznali ter znali ceniti njegove lepe lastnosti in ki so videli v njem, ako bi ostal zdrav in živ, moža, ki bi s svojim bistroumom in vsled prirojene mu vnetosti za vse dobro in koristno mnogo dobrega storil nele zase ampak tudi za svojo domačo okolico. — Naj počiva v miru! Spoštovani žalujoči družini naše najiskrenejše sožalje.

Komen. — (Novi zdravnik v Komnu.) Lažnjive, obrekljive govoriče se širijo na menoma iz Komna po sosednih vaseh o našem občinskem zdravniku, koje so poslali komenski zdrabzarji in nevošljivci goriški »lažitorbi« v tisk. V dopisu navajajo nekoje slučaje, ki so lažnjivo-zaviti, ker bi radi vzeli novemu zdravniku dobro ime in kljentelo, da bi ga pregnali iz Komna. Zakaj vse to? Edino radi tega, ker je došel v Komen zdravnik dr. Fulnecky, namesto dr. Reja. Na ta zavratni hudobno zaviti napad v goriški »lažitorbi« g. zdravnik ne bode odgovarjal, ker se noče mazati s takimi izprienci, ki škodujejo drugim, kolikor morejo. — Skriti se za plot ter s kamenjem obsuti mirnega potnika — tacega junaštva je pač zmožen le kak falot.

V Komnu in v okolici pa tudi niso vsi ljudje taki norci, da bi se brez pomisleka vsedli na limanice hudomušnim komenskim mazačem, ki se drže gesla goriškega generala (brez armade): »naj vse hudič vzame, če naša ne velja.«

Dr. Fulnecky je izvrsten zdravnik. Vsaki dan ima obilo kljentov. S pridnim in resnim delom bode panal zelene nevošljivce. Ako je bil proti nekojim strankam nekoliko trd in rezek, ter jim je povedal v obraz britko resnico, bile so stranke same krive. Pripravljen je g. zdravnik v tem oziru dati potrebno pojasnilo županstvu, ki ga je imenovalo obč. zdravnikom. Za nos voditi se pa tudi ne da dr. Fulnecky; preponosen je na svoj vzvišeni poklic. Značajan in odkrit mož je ta gospod. Da ne more ostati kot tak hladen in miren vspricho zlobne komenske hujskarije — je jasno in prav naravno. Prepričani smo pa, da kakor ga začetkom njegovega prihoda blajijo nekoji hujskači in pristaši dr. Reja, ga bodo še hvalili tekom časa, ako se gospod stalno nastani med nami.

Ob koncu rečemo še to. Čudno se nam zdi, da ne morejo zlasti revnejši občinarji, ki jih je večina, razumeti, da je v njihovem interesu, ako plača občina zdravniku letnih 1600 K z ugodnim pogojem, da bode zdravnik računal v slučaju bolezni vizito na domu po vsej občini le po 2 K. Ako bi bili proti temu starešinstvenemu načrtu veliki davkoplačevalci, trgovci, kmetarji itd., bilo bi pač naravno, da se dajo pa preslepiti mali davkoplačevalci, je pač znamenje nepremišljenosti, da se hujske ne izrazimo.

Menite-li, da pride v občino dr. Reja res brezplačno? Preveč ljubi svit-le kronice. Drage bi bile njegove vizite v Sveto, Volčjigrad, Tomaževico in Malidol. In kdo bi jih plačeval? Večino ma revni občinarji, saj teh je največ v občini. Proti samim sebi govorite, ako

ka pod gorenjim jako ugodnim pogojem. Imate-li tako malo vzajemnega duha — da si nočete pomagati drug drugemu in olajšati breme v slučaju bolezni? Izgovor, kdor rabi zdravnika — plačaj ga sam, je jalov. Tako govorijo sebičnejši, oderuhi, ki so rez srca in brez združnega duha.

Tako govori kapitalist — a ne socialist.

Sicer pa je naročila zdravniška organizacija pok. dr. Finku, da ne sme sprejeti v Komnu zdravniškega mesta, ako mu občina ne zagotovi 1200 K plače in 400 K stanarine na leto. Brezvestna hujskarija proti novemu zdravniku bi vtegnila imeti še britke posledice za občino Komen. Brez zdravnika bi vtegnili ostati na daljšo dobo. O slovan-ski vzajemnosti pisarijo in se bahajo naši naprednjaki. »Svoji k svojim« je njihovo geslo zjutraj, opoldne in zvečer in po noči v sanjah. A glejte jih sedaj, kako ga vzajemno pobijajo in blajijo Slovana — Čeha — komenski naprednjaki in sicer po nedolžnem, radi grde, zelene nevošljivosti. Take narodne vzajemnosti — take narodne vzgoje nas Bog obvaruj!

Narodni socialisti.

Sv. Lucija. Pri sv. Luciji na Tolminkem se je poleti avgusta meseca prišlo kopat več deklic v reko Idrijco in sicer na prostor, kjer se navadno kopljejo moški. Ko se tako nekaj časa kopljejo, se kar naenkrat začuje mil glas — in kaj je bilo? Deklica Marija Viduč od sv. Lucije se je utapljala v vodi, kjer je bila kakih 6 m globoka. Jos. Muni učiteljščnik II. tečaja, ki je tudi od Sv. Lucije in se je tam v bližini kopal, je ta strašen prizor videl. Hitro je skočil po glavi v vodo, za 16letno M. Viduč, ki je tehtala blizo 60 kg, ter jo z velikim trudom otel strašne smrti.

Za to je Muni dobil 3. nov. 1911. kot častni zaslužek 50 K od tolminskega glavárstva.

Vsa čast mlademu junaku in rešitelju.

Politični pregled.

Ministerska kriza.

Stvari na Dunaju so se vse drugače zasukale, kakor se je mislilo še zadnji dan minulega tedna. Sodeč po govoru, katerega je imel predminuli petek baron Gautsch v poslanski zbornici, bili so skoro vsi mnjenja, da se prihodnji ponedeljek predstavi poslanski zbornici sicer novo ministerstvo, a z baronom Gautschem na čelu. No, prihodnji ponedeljek se res predstavi poslanski zbornici novo ministerstvo, pa brez Gautscha, marveč ministerski predsednik postal je bivši naučni minister grof Stürghk.

V torek se je vršil namreč ministerski svet, v katerem se je sklenilo, da poda ves Gautschev kabinet svojo ostavko. Še isti dan popoldne je poročal baron Gautsch cesarju o tem sklepu in cesar je ostavko Gautschevega kabineta tudi vsprejel. Sestava ministerstva bila je poverjena grofu Stürghku in sicer po nasvetu barona Gautsch. S sestavo novega kabineta pa se grof Stürghk ni dolgo mudil; kajti že danes je priobčila vladna »Wiener Zeitung« cesarjeva lastnoročna pisma, s katerimi so imenovani za ministre sledeči, ki prevzamejo:

Predsedništvo grof Stürghk; notranje ministerstvo baron Heinold pl. Udynski, sedaj moravski namestnik; trgovinsko ministerstvo sekcijski načelnik v zunanjem ministerstvu Rössler; javna dela sekcijski načelnik v istem ministerstvu Trnka; finančno ministerstvo dosedanji minister Meyer; pravosodje dosedanji minister Hohenburger; naučno ministerstvo sekcijski načelnik dr. Hussarek pl. Heinlein; železniško ministerstvo sekcijski načelnik baron Forster; domobranski minister Georgi; galski minister Zaleski. Glede poljedelskega ministerstva se ba le vrše po-

Novo ministerstvo bode že danes zapriseženo od cesarja in sicer potem, ko bodo v poslovilni avdijenci vsprejeti dosedanji ministri, katere je cesar takole odlikoval: barona Gautsch z briljanti k velikemu križu Štefanovega reda; dr. Matajo z velikim križcem Fran-Josipovega reda; dr. Röhl je povzdignjen v baronski stan; grof Wickenburg pa je dobil red železne krone I. vrste.

Novo ministerstvo bode delalo, tako se zatrjuje, v istem duhu kakor je nameraval baron Gautsch. Prva naloga tega ministerstva je, da reši do božičnih praznikov proračunski provizorij, dovoljenje raznih posojil, novo uradniško predlogo seveda z upeljavo dotičnih davkov, s katerimi se bodo ti novi izdatki pokrili.

Te točke bode moralo torej novo ministerstvo spraviti do božičnih praznikov pod streho, bodisi s sodelovanjem parlamenta ali pa s pomočjo § 14. Kako se bodo parlamentarne stranke nasproti novemu ministerstvu vedle, ni še znano; kajti grof Stürghk se je začel z njimi še-le pogajati, povdarjajoč, da je novo ministerstvo nepristransko, kar je pa dosedaj še vsak kabinetni šef o svojem ministerstvu trdil, čeravno so dejanja vse drugače dokazovala.

Hrvatsko-slovenski klub.

Dr. Šusteršič je sklical sejo »Hrvatsko-slovenskega kluba« na ponedeljek ob 11. uri dopoldan. V tej seji bode klub zavzel stališče napram novi situaciji. Zatrjuje se, da bode klub naročil svojemu načelniku, naj v tekoči proračunski debati označi stališče kluba.

Gessmann zopet na političnem obzorju.

»Narodny Listy« poročajo, da prevzame bivši minister Gessmann zopet vodstvo krščansko-socialne stranke na Dunaju ter da bo vodil volilno gibanje za prihodnje volitve v dunajski občinski svet. Tako, pravi dotični list, se da tolmačiti odstop od političnega življenja bivšega ministra dr. Ebenhoch, ki je sedaj načeloval kršč.-socialni stranki.

Maroško vprašanje rešeno.

V četrtek se je podpisala v Berlinu pogodba med Nemčijo in Francosko glede Konga. Sumarična pogodba med Francosko in Nemčijo glede interesov v zapadni Afriki pa se je danes podpisala. Tako je odpravljena s sveta zadeva, ki bi bila lahko provzročila nemško-francosko vojno.

Ruske priprave proti Avstriji.

»Berliner Tageblatt« poroča iz Peterburga: Rusko vojno ministerstvo se posvetuje o načrtu, postaviti na zahodno mejo štiri armadne zbore. Rusi hočejo to storiti glede na splošen političen položaj v Evropi in ker ne zaupajo Avstro-Ogrski.

Domače in razne vesti.

Smrtna kosa. — Dne 1. t. m. je umrl v Trebčah, kjer je živel v pokoju, umirovljeni župnik Anton Hrovatin, Pogreb je bil včeraj. N. p. v m.!

V pokoj je stopil radi bolezni c. kr. višji mornarični kurat v Pulju preč. g. Ant. Pipan in se je naselil v Gradcu.

Imenovanje. Nj. v. cesar je imenoval g. Ivana Koršiča, c. i. k. kurata vojne mornarice za župnika vojne mornarice v Pulju.

Imenovanja v davčni službi. Davčni oficijal Anton Gjugovac je imenovan za davčnega upravitelja v IX. č. r.; za davčna oficijala sta imenovana davčna asistenta Milan Šubic in Viktor Kavčič; podčastnik Jurij Bartolomè je imenovan za davčnega asistenta.

Majhna nesreča se je pripetila poslancu Fonu. Pod tem naslovom je priobčila zadnja številka »Soče« sledečo notico:

»Spodtaknil se je v svojem članku o ljudskem štetju v »Gorici« v soboto pa rekel, da je bil on predsednik posebnega odbora za ljudsko štetje. Ali pred-

ček, Fon pa je bil le predsednik volilnega odbora! Samohvalnež niti tega ne ve, kateremu odboru je predsedoval. — Za danes rečemo le to: da samohvala in nesramno izkoriščanje skupnega dela v mestu v strankarsko-klerikalne namene, zapostavljanje zaslužnejših vzbujajo občo nevoljo. To je nevarno. Pamet, poslanec Fon v »Gorici« in dr. Pavlica v »Prim. Listu«.

Ponatisnili smo ta narodnonapredni izbruh, da si vsak čitatelj napravi primerno sodbo o narodnonaprednih lažljubih, ki se drznejo kaj takega pisati v očigled dejstvu, da je poslanec Fon bil in je še vedno predsednik narodnega odbora, ki vodi zdaj skupne narodne zadeve v Gorici, v očigled dejstvu, da je dr. Medvešček le kooptiran član tega odbora, v očigled dejstvu, da se je zahvaliti za povoljni rezultat ljudskega štetja v Gorici v prvi vrsti delu, znanju in požrtvovalnosti pristavšev S. L. S.! Prišli smo do uspehov brez Gabrščeka in njegove »Soče« in to je, kar boli narodnonapredno gospodo. Uči pa nas ta izbruh, da smo mi vedno »naflikani«, kedar se združimo z liberalci v skupnem delu. Za prihodnost pozor!

Kako skrbi social-demokratska okrajna bolniška blagajna za bolne člane Slovence, ki stanujejo na deželi. Predminoli pondeljek je obolel Andrej Pipan iz Gabrij pri Rubijah, delavec v tržiški ladjedelnici, član tržiške podružnice goriške okrajne bolniške blagajne. Brat njegov Josip, je prosil na tržiški blagajni, da bi jako nevarno obolelega brata obiskal društveni zdravnik. Na blagajni pa so mu rekli, da je njim težko poslati zdravnika v Gabrije, pač pa naj se obrne do goriške bolniške blagajne, ki bo vse potrebno ukrenila. Še isti dan se je imenovani oglašil pri goriški okrajni bolniški blagajni, kjer so mu rekli, naj gre v mestno žensko bolnišnico k društvenemu zdravniku ter mu vse potrebno sporoči. Josipu Pipan pa je rekel zdravnik — menda dr. Adlerstein —, da na noben način ne more obiskati bolnika danes in tudi jutri ne, pač pa mogoče v soboto. Dal mu je neke prашke, katere naj bolnik zaužije. Ker ga Josip Pipan ni mogel sprositi, da bi še isti dan obiskal nevarno bolnega brata, je šel domov, kjer je našel bolnika v veliko hujšem stanu kakor ga je pustil zjutraj. Bolniku je bilo vedno slabše, tako, da so bili navzoči v strahu. Na kolesu je tekel brat Josip spet v Gorico po zdravniško pomoč. A ker je bila okrajna bolniška blagajna uže zaprta, zdravniška pomoč pa neobhodno potrebna, je šel k zdravniku dr. Defranceschiju, ki se je podal k bolniku in ga našel res v žalostnem stanu. V petek zjutraj je šel brat Josip povedat na okrajno bolniško blagajno, da je prišel k bolnemu bratu drug zdravnik. — Šele v torek je prišel k bolnemu bratu društveni zdravnik. Sedaj pa se okrajna bolniška blagajna brani plačati stroške, katere je imela družina obolelega s tem, da je poklicala drugega zdravnika, ki je bil neobhodno potreben, čeravno je sam zdravnik dr. Defranceschi izjavil pri okrajni bolniški blagajni, da je bila bolniku zdravniška pomoč neobhodno potrebna. — Ako bi bolnik čakal zdravnika okrajne bolniške blagajne, bi še nadalje trpel neznosne bolečine, če bi ne bilo celo kaj hujšega. — Zakaj ne poskrbi okrajna bolniška blagajna, da dobe člani bolniške blagajne zdravniško pomoč! Kaj tako malo ji je mari življenje delavca — člana? Obsodbe vredno je tako postopanje!

Družba sv. Mohorja. Se naznana, da so došle knjige družbe sv. Mohorja za goriško mesto. Naprošeni so častiti društveniki, da pridejo prej ko prej ponje in ob tej priložnosti da plačajo udnino za prihodnje leto.

Policija in kolesarji. K notici pod tem naslovom, katero smo priobčili v zadnji številki, v kateri je bilo rečeno, da je nekdo videl policaja, ki je kolesaril po mestu ob 9. uri zvečer brez svetilke, se nam od strani policije sporoča:

da policaji, ko so v službi, smejo kolesariti tudi z vso hitrostjo v nočnih urah brez svetilke. Toliko v popolnitev naše notice.

Žalostna smrt. V sredo zvečer je ležal na tleh tik mosta, ki pelje čez Korenjo na koncu ulice sv. Klare, delavec Miha Meljavec iz Kronberga, najbrže pijan. V pijanosti ali v spanju pa se je zvalil da brez dna, ki je tam ob Kornju ter padel v globočino, kjer je obležal mrtev. Meljavec je bil znan alkoholik in govori se, da je izvršil samomor v pijanosti.

Odprti lekarni. — Od 5. do 12. t. m. bodeta imeli ponočno službo lekarni: Cristofolletti-Kürner.

Jablane in hruške v cvetju. Letošnja jesen je res posebnost. Jablane in hruške cveto. Gospod Sedlaček s Tržaške ceste v Gorici nam je prinesel lep šop jablanovega in hruškega cvetja. Včeraj smo dobili iz Št. Andreža hruškino cvetje. Danes iz Sovodenj itd. — Pač redka prikazen v pozni jeseni.

Poskušen ulom v župnišče. V noči na četrtek so neznani lopovi hoteli okraštiti preč. g. Gotarda Pavletič, dekana v Št. Petru. Splezali so se čez vrtno ograjo. Preskrbeli so si 2,5 m dolg, močan kol, s katerim so nameravali izpahiti železno omrežje pri župnijskih oknih. Ko so pa začeli dekanovi psi močno lajati in so tudi domačine vzbudili, pobrati so jo morali lopovi ne ve se kam, ne da bi se jim bilo njihovo podjetje posrečilo.

Izpred sodišča. — Tukajšnje okrožno kot kazensko sodišče je obsodilo 16 letnega Josipa Rijavca s Trnovega na šest tednov težke ječe zaradi goljufije.

Štrajk v Podgori. V podgorski papirnici so stopile delavke v štrajk. Zahtevajo povišanje plače. Sedaj imajo delavke, ki so po večini Furlanke, K 1,20 na dan. One zahtevajo K 1,40. Ravnateljstvo jim je obljubilo K 1,30, a nočejo tega sprejeti. Pravijo, da so tudi higijenske razmere v tovarni neznosne.

Z gradnjo nove ceste od Avč proti Levpi se bo pričelo prihodnji torek. — Zjutraj ob 8. uri bo sv. maša v cerkvi nad Avčami, po maši se prične delo.

Podružnic dež. zavarov. za govejo živino je sedaj ustanovljenih na Goriško-Gradiščanskem 100.

Za narodni muzej so darovali: G. Jos. Balič, učitelj, Vrh Sv. Mihaela, 18 dar. 1. Bernardi, Lettere sull'Istria. 2. Inni ed orazioni ad uso della Chiesa Nazionale Italiana, Dunaj 1. 1784. 3. Dolinar, Pesme v Nedele celiga Letu. 4. Slomšek, Kerščanska beseda katoliškim misijonom pomagati. 5. Slomšek, Apostolska hrana I. in II. del. 6. Slomšek, Hrana evangelijskih naukov I. in II. del. 7. Košar, Anton Martin Slomšek. 8. Menschenrassen (podobe). — Gospod Brezigar Leopold, slikar iz Plavi nabral: 1. Gosp. Anton Boltar, posestnik, Paljevo, a) Osem inu shesdeset svetih Pesmi, Ljubljana 1800, b) L. Dolinar, Izidor Brumui kmet, Ljubljana 1831, c) V. Stanič, Pesme za kmete ino mlade ljudi, Gorica 1. 1822, d) Jurij Werdinek, Sakdanji kruh, Celje 1820. — 2. Gosp. Miha Zimic, posestnik, Deskle, 1 majoliko. — 3. Gospod Maks Zimic, gostilničar, Plave, 1 majoliko (2 bokala). — 4. Gosp. Leop. Brezigar, slikar Plave 4 novce. — Gosp. Lestan Avguštin, pismonoša, 1 bakren novce. — Gosp. Mihael Leban kavarnar v Gorici, 2 bakrena novca. — Gospod Fran Gorjanc, dijak v Gorici, 1 bakren denar. — Gospod Avgust Hrovat, učitelj I. 1. r. v Gorici, bakren rimski novce. — Gospod Emil Hojak, učitelj, Levpa, 3 razne novce. — G. Jos. Braun, hotelski vratar v Gorici, 1 bakren novce. — Gospod Josip Loverčič, dijak učiteljskega IV. 1. v Gorici, zemljevid Italije in Avstrije z leta 1838. — Gosp. Klanjšček Bernard, dijak pripravniče v Podgori, 14 bakrenih in 3 srebrni denarji. — Gospod Alojzij Živic, ključavničar v Gorici, 1 pap. 2 Fl.

gersko, 1 podkev. — G. Anton Tušar, učitelj, Vrtovin: a) Josef Burger, Kristosovo trpljenje 1. 1835, b) Premišlovanje za čas svetiga leta, 1. 1816, c) L. Dolinar, Pesmi 1833, d) Franc Veriti, Keršč. kat. nauk. 1. 1836, e) 2 novca.

Oznanilo. — Z ozirom na § 217. zak. o osebn. davku se naznani, da izvlački plač. nal. za osebno - dohodninski davek za leto 1911 cenilnega okraja »Gorica-mesto« in »Gorica-dežela« bodo razpostavljeni za vpogled skozi 14 dni računajoč od 6. novembra t. l. naprej ob uradnih urah pri davčnem oddelku c. kr. okrajnega glavarstva v Gorici, Via Cappucini št. 16. I. nadstropje, soba št. 5.

Zgubljeno — najdeno. — Nekdo je našel v Gorici na cesti uro. Kdor bi jo bil zgubil, naj se oglasi v »Slovenskem sirotišču«, Ponte Isonzo 32.

V štrajk so stopili delavci, uslužbeni pri gradbi vojašnice v Št. Andrežu. Zahtevajo povišek plače. Dosedaj so imeli K 2,40, sedaj zahtevajo baže K 3.—

Podzemska jama v vinogradu. — V Branici je peljal dne 27. t. m. Franc Kobil voz gnoja v svoj vinograd vrh griča nad spomenikom. Ko je došel do ravnice pod vinogradom in v hipu, ko je zvrnil voz, je zapazil, da konjema zmanjkuje tal pod nogami. Pogreznila sta se v globino 3 metrov. Doznavši za to, so vaščani prihiteli na lice nesreče, kjer se jim je kazal strašen prizor, kako sta se konja tri metre globoko borila za življenje. Nihče ni mislil, da bo možno konja rešiti. Ali vendar so po dveurnem napornem delovanju oba konja, povezana z verigami in vrvmi privlekli na površje. Sreča je bila, da je jama ob globočini 3 metrov vsled nekega kamna

Jame s kapniki pri Trstu. — V bližini Lokev pri Trstu so odkrili dve podzemeljski jami s kapniki. Ena jama je baže veliko večja kot Postojnska jama in ima baže tudi lepše kapnike; v njej se nahaja podzemeljsko jezero.

Otvoritev pomorskega muzeja v Trstu. — Danes ob 10. uri predpoludne so otvorili v Trstu nov pomorski muzej v ulic iSanità št. 17. Muzej ima navtični in ribiški oddelek ter poseduje precej dragocenih starin.

Sumljiv slučaj kolere v Trstu. V četrtek so prepeljali v bolnišnico za kužne bolezni v Trstu služkinjo Marijo Križman iz Rihemberka, ker je obolela na sumljivih znakih kolere. Preiskava ni sicer ničesar pozitivnega dognala, ali Križman ostane vseeno zaradi opazovanja v bolnišnici.

Samomor višjega finančnega svetnika. — Na Dunaju se je včeraj v nekem hotelu ustrelil višji finančni svetnik iz Trsta Ernest Ročič. Pokojni je bil mnogo let predstojnik davčnega oddelka na goriškem okrajnem glavarstvu. Izvršil je ta žalostni čin najbrže v blaznosti; kajti njegovo vedenje zadnji čas v uradu in zunaj urada je kazalo, da niso bili njegovi možgani v redu.

Pasivni odpor na čeških državnih železnicah. — »Vaterland« poroča, da so pričeli v noči na 2. t. m. s pasivnim odporom na državnih železnicah na Češkem.

List »Pester Medizinische Presse« piše »Pri živčnih boleznih in težkomišelnosti, ki so nastale vsled motenja v spodnjem delu telesa, se v uporabo naravnih Franc Jožef-ove grenčice dosežejo uprav presenetljivi uspehi. — Splošno se predpisuje pri otrocih 1 do 2 žlici, pri odraslih pol do tričetrt kozarca »Franc Jožef-ove« vode.

K 30.000 se bo razdelilo na darilnih in nagradah od tovarna za »Ceres«. — Natančnejše pogoje čitate lahko v današnjem oglasu. Udeležba je velikanska, vsaki dan pride na stotine odgovorov. Mi kot izdelovalci povzamemo iz teh odgovorov z zadoščenjem, kako vsestransko da je občinstvo zadovoljno z našo jedilno mastjo »Ceres«, posebno glede na kakovost in na nizko ceno.

Jurij Schicht d. d. Ustje (Aussig).

Premeščenje vojaštva. »Zeit« poroča, da bo prihodnje spomladi premeščen pešpolk št. 32 z Dunaja v Trst; pešpolk št. 19 pa pride deloma v Tolmin, deloma v Sežano in deloma v Kobariid.

Španski kralj dobil veliko dedščino. — Pred par dnevi umrli pariški milijonar Laspene je vse svoje premoženje v znesku 3½ milijona frankov zapustil španskemu kralju Alfonzu.

ZAHVALA.

Podpisani se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prihiteli od blizu in daleč ter spremlili našega nepozabnega očeta in soproga

Antona Kofol

v tako obilnem šlevilu na zadnji poti k večnemu počitku. Posebno pa se zahvaljujemo preč. duhovščini, še posebej preč. g. Jakobu Rejec, župniku v Solkanu, za ginljivi nagrobni govor, nadalje ljudsko-šolskemu učiteljstvu, občinskemu zastopu, cerkvenim pevcem za lepo nagrobno petje, ter požarni straži.

Stotera hvala vsem!

V Čepovanu, dne 3. novembra 1911.

ŽALUJOČI OSTALI.

Otvoritev posredovalne pisarne.

Podpisani uljudno naznanjam veleslavnemu občinstvu v mestu in na d. želi, da sem otvoril v

ulici Mattioli št. 19 v Gorici koncesijonirano

POSREDOVALNO PISARNO.

Posredujem pri nakupu in prodaji vil, hiš, realitet, zemljišč, stavbišč, gostiln, hotelov, trgovin, posredujem pri oddaji stanovanj in zemljišč, hiš, trgovin v najem, pri dobavi denarja, sploh pri vsem, kar spada v delokrog najboljšega informacijskega urada.

Kot lastnik edinega slovenskega posredovalnega urada v Gorici se najtopleje priporočam z zagotovitvijo najboljših, točne in kulantne postrežbe.

S spoštovanjem bilježim udani

JANKO PODMENIK,

Odlikovani
fotografski atelje
A. JERKIČ,
GORICA, Gosposka ulica št. 7
priporoča
se svojim cenjenim sorojakom
najtopleje.

Rojaki! podpirajte
slov. šolstvo
= v Gorici! =

Št. 2556.

Oddajni razpis.

Ponudbenim potom se oddadō stavbena dela za novo šolsko poslopje v Lokvah pri Trnovem. Izklicna cena znaša 20.160 K. Načrt, predarek in gradbeni pogoji so na ogled v tukajšnjem uradu vsak dan v navadnih uradnih urah.

Rok za vlaganje ponudb potee dne 18. novembra t. l. ob 12. opoldne. Z redno kolekovanimi ponudbami se mora vložiti tudi 5-odstotna varščina.

Izrečno se pristavlja, da c. kr. okrajni šolski svet pri oddaji gradbenih del ni vezan na najnižjo ponudbo.

6. kr. okrajni šolski svet

V Gorici, 1. novembra 1911.

Štev. 2383

Op.

Razglas.

Naznanja se, da

javna dražba

zastavil III. četrtletja, t. j. mesecev
julija, avgusta in septembra 1910

začne v

ponedeljek, 4. dec. 1911,

ter se bo nadaljevala naslednje delavnice in sicer četrtke in ponedeljke, od 9. ure zjutraj do 1. popoldne.

Dne 6., 9., 13., 16. in 20. dec. bodo v dražbeni dvorani na ogled sl. občinstvu dragocena zastavila, ki se prodajo na naslednji dražbi, od 10. do 12. predpoludne in od 3. do 4. pop.

V Gorici, 24. oktobra 1911.

Od ravnateljstva zastavljalnice.

Svoji k svojim!

Svoji k svojim!

MIHALJ TURK

na Koru št. 6.

priporoča slavnemu občinstvu svojo

BRIVNICO.

Zagotavljam točno postrežbo. Sprejemam naročila za maskiranje po primerni ceni.

Nanut & Bregant

aut. stavbena tvrdka v Gorici, ulica Adelaide
Ristori št. 5.

Se priporoča p. n. občinstvu za vsa stavbena dela kakor tudi za izdelovanje vsakovrstnih načrtov, proračunov ter kolavdacij po najnižjih cenah.

SLOVENSKA BRIVNICA!

Fran-a Novak-a

v GORICI,

Gosposka ulica št. 1. nasproti (Monta.)

se slavnemu občinstvu na deželi in v mestu priporoča. Postrežba točna in čista. Kupuje zmešane ženske lase od 10 K naprej. Izdeluje in prodaja vsa lasničarska dela.

Podružnica

„Ljubljanske kreditne banke“

V GORICI

— se bavi z vsemi v bančno stroko spadajočimi posli. —
Vloge na knjižice obrestuje po 4½%, vloge v tekočem računu po dogovoru.

Delniška glavnica 8.000.000.

Centrala v Ljubljani.

— Rezervni zaklad K 800.000. —

PODRUŽNICE: Celovec, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.

RAZPIS „CERES“-NAGRAD

Kron 30.000.-

Da tudi tam vpeljemo jedilno mast „CERES“, kjer se ista vsled stare navade in neutemeljenih predsodkov še ne uporablja, obrnemo se s prošnjo na vse one, ki so iz prepričanja in praktičnih izkušenj naši stalni odjemalci, da nam blagovole odgovoriti na sledeča vprašanja:

1. Kaj je provarovalo, da ste pri eli uporabljati jedilno mast „CERES“, 2. Katere vrline poseduje ta mast napram drugim jedilnim mastem? 3. Vsled kakih koristi Vam je ta mast nenadomestljiva? 4. S čim prepričate Vaše znance o teh koristih?

Za dobre odgovore na ta vprašanja razpišemo sledeča darila, katera se bodo izžrebala:

1 darilo od K 1000 = K 1000	20 daril po K 100 = K 2000
10 daril po K 200 = K 2000	1000 daril po K 20 = K 20000
Skupaj K 3000	K 22000

Za pošiljatelje takih odgovorov, ki se po obliki in vsebini posebno odlikujejo, razpišemo sledeče nagrade, ki se bodo razdelile:

1 nagrada od K 1000 = K 1000	5 nagrad po K 200 = K 1000
2 nagradi po K 500 = K 1000	20 nagrad po K 100 = K 2000
K 2000	K 3000

Posebno razsodišče, katerega sestavo bomo svoječasno v časopisu objavili, bo odločilo, kateri odgovori da se prepuste k izžrebanju daril v skupnem znesku K 25.000 in med katere pošiljatelje, da se bo razdelilo gornjih 28 nagrad v znesku od K 5000. **K 30.000**

Tega razpisa se lahko udeleže vsi tisti, ki vpošljejo dobre odgovore na gornja 4 vprašanja najdalje do 15. listopada 1911 in se s tem izkažejo, da uporabljajo na o jedilno mast „CERES“, da priložijo najmanj 5 ovitkov (od zavojev po ½ kg ali od kock po ½ kg). Za vsakih nadaljnjih 5 ovitkov, dobi pošiljatelj, dobrih odgovorov po eno nadaljno številko srečke, tako da ima pri žrebanju dvojni, oziroma večkratni up na dobitke.

Žrebanje se vrši dne 20. grudnia 1911 ob 10. uri predpoludne v po §§ 88 notarskega reda zahtevani navzočnosti c. kr. notarja dr. viteza pl. H. Kopetza, v njegovi pisarni v Ustju ob Labi. Dobitki se bodo izplačali dobiteljem takoj v gotovini brez odbitka. Imenik vseh dobiteljev se bo tiskal in se na zahtevo doposlje.

JURIJ SCHICHT d. d., „Tekma za nagrade“, Ustje ob Labi (Aussig), Češko.

Vsem gospodinjam
toplo priporočamo

KOLINSKO CIKORISO

edino pristni, po kakovosti nedosegljivi slovenski izdelek.

v korist
obmejnim slovincem.